

Porušování povinnosti při správě cizího majetku

Skutková podstata trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku chrání majetková práva v nejšířším smyslu a nepřímó chrání také zvláštní vztah důvěry.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 5 Tdo 1200/2007, ze dne 12.12.2007)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání podaném nejvyšší státní zástupkyní v neprospěch obviněného MUDr. Z. K., proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 6. 2007, sp. zn. 6 To 620/2006, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu Plzeň město pod sp. zn. 5 T 118/2004, tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se zrušuje rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 6. 2007, sp. zn. 6 To 620/2006. Podle § 265k odst. 2 tr. ř. se zrušují také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Krajskému soudu v Plzni přikazuje, aby věc obviněného MUDr. Z. K. v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 14. 7. 2006, sp. zn. 5 T 118/2004, byl obviněný MUDr. Z. K. uznán vinným trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., za který mu byl uložen podle § 255 odst. 2 tr. zák. trest odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 tr. zák. a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců, a dále mu byl podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti, a to výkonu vedoucí či řídící funkce v jakékoliv právnické osobě nebo organizační složce státu spojené s nakládáním s finančními prostředky. Současně byl obviněný MUDr. Z. K. podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby pro skutek popsáný ve výroku rozsudku pod bodem 2), ve kterém obžaloba shledávala trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák., dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák.

Krajský soud v Plzni jako soud druhého stupně rozhodl rozsudkem ze dne 14. 6. 2007, sp. zn. 6 To 620/2006, kterým z podnětu odvolání obviněného napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. zrušil v odsuzující části [výrok o vině, kterým byl obviněný MUDr. Z. K. uznán vinným trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a výrok o trestu, jímž mu byl za uvedený trestný čin uložen trest] a podle § 259 odst. 3 tr. ř. nově rozhodl tak, že obviněného MUDr. Z. K. podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostil obžaloby pro skutek popsáný ve výroku rozsudku Okresního soudu Plzeň město pod bodem 1), jenž byl tímto soudem kvalifikován jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák.

Shora citované usnesení Krajského soudu v Plzni v rozsahu všech jeho výroků napadla ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 tr. ř. nejvyšší státní zástupkyně dovoláním podaným v neprospěch obviněného z důvodu uvedeného v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., neboť rozhodnutí soudu druhého stupně spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně

právním posouzení.

Dovolatelka kategoricky nesouhlasila se závěrem soudu druhého stupně, dle něž stupeň nebezpečnosti činu pro společnost nedosáhl ani takové výše, aby byl hodnocen jako vyšší než nepatrný ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 tr. zák. Upozornila na názor zastávaný soudní praxí, že již naplněním formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že stupeň nebezpečnosti činu pro společnost bude v běžně se vyskytujících případech zpravidla větší než nepatrný (č. 43/1996 Sb. rozh. tr.). Podle jejího přesvědčení nemohlo obstát tvrzení krajského soudu o nedosažení ani dolní hranice typové společenské nebezpečnosti činu už z toho důvodu, že v dané věci byly formálně naplněny znaky kvalifikované skutkové podstaty. Pokud odvolací soud spatřoval ve skutečnosti, že částka hrazená společností C. S., s. r. o., téměř odpovídala jí poskytovaným službám, okolnost zpochybňující materiální stránku skutku, pak v tomto nejvyšší státní zástupkyně naopak shledala zpochybnění skutkových zjištění okresního soudu a navíc v této souvislosti soud druhého stupně zcela pominul poskytování dispečerských služeb zcela zdarma M. G. – nestátní zdravotnická dopravní služba. Brojila také proti dalším argumentům odvolacího soudu, na jejichž podkladě dospěl k úsudku o absenci materiální stránky trestného činu. Soud podle nejvyšší státní zástupkyně jednak neuvedl, jakým způsobem měl jím tvrzený legislativní zmatek v době transformace Územního střediska záchranné služby v Plzni na Zdravotnickou záchrannou službu Plzeňského kraje ovlivnit sjednání neadekvátní úhrady za dispečerské služby. Dále se neztotožnila s tím, že by ve prospěch obviněného svědčily jeho zásluhy na globální úspoře financování záchranné služby a jeho předchozí občanská a trestní bezúhonnost. Namítla, že pachatel trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku bývají zpravidla osoby bezúhonné, jinak by jim ani s největší pravděpodobností nebyl cizí majetek svěřen. Co se týče zásluh obviněného na úsporách, tyto nesouvisely s činností společnosti C. S., s. r. o., a proto nijak nemohly podle dovolatelky odůvodnit uzavření pro Územní středisko záchranné služby v Plzni (nyní Zdravotnická záchranná služba Plzeňského kraje, příspěvková organizace) nevýhodné smlouvy. K tomuto uvedla, že obecně lze spáchat dotčený trestný čin i jednáním cílícím na opatření určitých výhod pro subjekt, jehož majetek je pachatel povinen opatrovat a spravovat. Jako naprosto irelevantní potom označila jakékoli dohady ohledně naplnění znaku „obohacení se pachatele nebo jiné osoby“, neboť se nejedná o znak skutkové podstaty trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku. Závěrem zdůraznila, že v dané věci byla podle jejího přesvědčení naplněna jak formální, tak materiální stránka trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a navrhla proto, aby Nejvyšší soud v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. b) tr. ř.] podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil napadené rozhodnutí, jakož i další rozhodnutí na toto rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a aby podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Krajskému soudu v Plzni, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud jako soud dovolací shledal, že dovolání nejvyšší státní zástupkyně je přípustné podle § 265a odst. 1, 2 písm. b) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou [§ 265d odst. 1 písm. a) tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání jako mimořádný opravný prostředek lze podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b tr. ř., proto je existence zákonem předvídaného důvodu dovolání podmínkou pro provedení přezkumu dovolacím soudem. Jako další se proto Nejvyšší soud zabýval otázkou, zda uplatněné námitky obsahově odpovídají formálně citovanému dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., a následně posuzoval jejich důvodnost.

Podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Z dikce ustanovení je zřejmé, že právním posouzením skutku se rozumí jeho hmotně právní posouzení. Jeho podstatou je podřazení skutkových zjištění soudu pod ustanovení hmotného práva, typicky pod ustanovení trestního zákona. Otázka dodržení procesních ustanovení, tj. zejména ustanovení trestního řádu,

včetně ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. o postupu orgánů činných v trestním řízení při zjišťování skutkového stavu a při hodnocení důkazů, při tomto posuzování nehraje žádnou roli, protože není kritériem dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Předmětem právního posouzení je skutek, tak jak byl zjištěn soudem. V dovolání lze namítat, že skutkový stav, který zjistil soud, nenaplnuje znaky trestného činu, jímž byl obviněný uznán vinným, ale nelze namítat nic proti samotným skutkovým zjištěním soudu, proti tomu, jak soud hodnotil důkazy a jaké skutkové závěry z nich vyvodil, jak postupoval při dokazování apod. V dovolání je totiž možné vytýkat právní vady v kvalifikaci skutkového stavu, který zjistil soud, avšak není možné vytýkat skutkové vady s cílem dosáhnout primárně změny ve skutkových zjištěních soudu, jejich nahrazení jinou verzí skutkového stavu a teprve v návaznosti na to usilovat i o jiné právní posouzení. Dovolání jako mimořádný opravný prostředek je koncipován tak, že nepřipouští, aby jím byl napadán skutkový základ rozhodnutí. Ústavní soud se s tímto výkladem ztotožnil např. v usneseních ze dne 20. 6. 2004, sp. zn. I. ÚS 22/04, ze dne 22. 8. 2005, sp. zn. II. ÚS 160/03, a ze dne 2. 5. 2005, sp. zn. III. ÚS 78/05.

Uplatněnému dovolacímu důvodu tak odpovídá námitka, již se dovolatelka domáhala vyhodnocení stupně společenské nebezpečnosti počínání obviněného MUDr. Z. K. jako vyšší než nepatrné, čímž se v podstatě snažila prosadit právní kvalifikaci jeho jednání podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák.

Jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. bylo pod bodem 1) rozsudku okresního soudu posouzeno jednání obviněného MUDr. Z. K., který jako ředitel a statutární orgán dříve Územního střediska záchranné služby v Plzni, a následně od 30. 4. 2003 Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje, porušil v období do 29. 4. 2003 v § 47 odst. 1 a § 14 odst. 1 a 3 zák. č. [219/2000](#) Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu povinnost s odbornou péčí dbát, aby majetek svěřený státem Územnímu středisku záchranné služby v Plzni byl využíván účelně a hospodárně k plnění funkcí a činností vymezených zřizovací listinou a byl mj. chráněn před zneužitím, a v období od 30. 4. 2003 do 29. 2. 2004 v § 17 odst. 1, 2 zák. č. [129/2000](#) Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu povinnost využívat majetek Plzeňského kraje svěřený Zdravotnické záchranné službě Plzeňského kraje účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly, mj. jej chránit před zneužitím, a dále v čl. VIII. bodu 5.4. zřizovací listiny Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje, vydané dle § 27 odst. 2 zák. č. [250/2000](#) Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, uloženou mu povinnost pečovat o využívání majetku Plzeňského kraje svěřeného Zdravotnické záchranné službě Plzeňského kraje k plnění jejich úkolů a nakládat s tímto majetkem v souladu s těmito úkoly, mj. chránit jej před zneužitím, tím, že poté, co dne 9. 7. 2001 uzavřel za Územní středisko záchranné služby v Plzni se společností C. S., s. r. o., dohodu, jejímž předmětem byla vzájemná spolupráce mezi těmito subjekty v oblasti zajišťování dopravy raněných, nemocných a rodiček a zajišťování zálohy pro případ mimořádných událostí, na základě které Územní středisko záchranné služby v Plzni a následně od 30. 4. 2003 Zdravotnická záchranná služba Plzeňského kraje zabezpečovala pro C. S., s. r. o., mj. posléze nepřetržité služby na vyčleněném dispečerském pracovišti, pro něž byli vyčleněni od 1. 3. 2002 do 29. 2. 2004 konkrétní zaměstnanci Územního střediska záchranné služby v Plzni a následně od 30. 4. 2003 zaměstnanci Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje, kteří vykonávali dispečerské práce téměř výlučně pro společnost C. S., s. r. o., a později od přesně nezjištěného data po dobu jednoho roku též pro M. G. - nestátní zdravotní dopravní službu, přičemž Územní středisko záchranné služby v Plzni a následně Zdravotnická záchranná služba Plzeňského kraje těmito pracovníkům vyplácela mzdy a odváděla za tyto pracovníky pojistné na zdravotní pojištění, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, když v období od 1. 3. 2002 do 29. 2. 2004 činily mzdy uvedených pracovníků včetně uvedených odvodů celkem 1.477.469,- Kč, oproti tomu C. S., s. r. o., za poskytované dispečerské služby na základě faktur vystavených Územním střediskem záchranné služby v Plzni podle vzájemně dohodnuté přílohy ze dne 1. 9. 2001 ke shora uvedené dohodě ze dne 9. 7. 2001 platila měsíčně pouze částku 15.714,- Kč a od 1. 7. 2003 částku 15.717,- Kč. Tedy za období od 1. 3.

2002 do 29. 2. 2004 takto C. S., s. r. o., za tyto dispečerské služby zaplatila celkem 377.160,- Kč, M. G. za poskytované dispečerské služby na základě uzavřené dohody se Zdravotnickou záchrannou službou Plzeňského kraje neplatil vůbec, přičemž obviněný byl přinejmenším srozuměn s tím, jaké jsou minimální mzdové náklady na zaměstnance pracující na uvedeném vyčleněném dispečinku a že částka placená za tyto dispečerské služby společností C. S., s. r. o., je nepřiměřeně nízká a je v hrubém nepoměru ke skutečným mzdovým nákladům na pracovníky uvedeného vyčleněného dispečinku, čímž Zdravotnické záchranné službě Plzeňského kraje za období od 1. 3. 2002 do 29. 2. 2004 způsobil škodu v celkové výši nejméně 1.100.309,- Kč.

Odvolací soud v odůvodnění svého zprošťujícího rozsudku nezpochybnil skutková zjištění soudu prvního stupně, na jejichž podkladě byl obviněný uznán vinným. Naopak potvrdil mj. i to, že pracovníci Územního střediska záchranné služby v Plzni a později Zdravotnické záchranné služby v Plzni poskytovali dispečerské služby v podstatě pouze pro společnost C. S., s. r. o., za podmínek pro uvedenou společnost nápadně výhodných, neboť od 1. 3. 2002 do 29. 2. 2004 výdaje na mzdy činily 1.477.469,- Kč, zatímco společnost za dispečerské služby v uvedeném období zaplatila jen 377.160,- Kč (str. 6 rozsudku soudu druhého stupně). Dispečerské služby dále využívala společnost M. G. - nestátní dopravní zdravotní služba, a to po dobu zhruba jednoho roku zcela bezúplatně. O naplnění formálních znaků skutkové podstaty trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., jak jsou popsány shora, tedy nebylo i podle názoru krajského soudu pochyb.

Zcela opačné stanovisko však soud druhé instance zaujal k otázce hodnocení materiální stránky, jíž shledal nenaplněnou. Společenská nebezpečnost činu podle něj nedosáhla takové intenzity, aby se jednalo o trestný čin, a proto obviněného MUDr. Z. K. zprostil obžaloby pro skutek uvedený v obžalobě vydané Okresním státním zastupitelstvím Plzeň dne 16. 12. 2005 pod č. j. 1 ZT 539/2005-11. Nejvyšší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu námitek nejvyšší státní zástupkyně, jimiž brojila proti absenci společenské nebezpečnosti počínání obviněného, a vyjádřil nesouhlas s posouzením stupně nebezpečnosti činu pro společnost provedeného odvolacím soudem. Podle názoru dovolacího soudu byl stupeň společenské nebezpečnosti vyšší než nepatrný a z tohoto důvodu zrušil Nejvyšší soud rozsudek odvolacího soudu.

Z ustanovení § 3 odst. 1 tr. zák. a § 1 tr. zák. vyplývá, že společenská nebezpečnost je v podstatě dána tím, že určité jednání porušuje (ohrožuje) zájmy chráněné trestním zákonem. Stupeň nebezpečnosti činu pro společnost - materiální znak trestného činu - je podle § 3 odst. 4 tr. zák. určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Je tedy třeba zabývat se všemi ostatními okolnostmi případu, jež mají vliv na nebezpečnost činu pro společnost. Přitom zabývá-li se soud otázkou, zda obviněný svým jednáním naplnil také materiální stránku trestného činu, je nutno vycházet ze skutečnosti, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu zpravidla vyšší než nepatrný. Materiální stránku tak nelze považovat za naplněnou v případech, kdy stupeň nebezpečnosti v konkrétním případě, ačkoliv byly naplněny formální znaky, nedosáhne stupně odpovídajícího dolní hranici typové nebezpečnosti činu pro společnost, nebude tedy odpovídat ani nejlehčím běžně se vyskytujícím případům daného trestného činu (srovnej č. 43/1996 Sb. rozh. tr.).

I krajský soud uvedl, že obviněný nepochybně porušil zájem společnosti na řádném hospodaření s majetkem státu (kraje). Porušení chráněného zájmu tudíž dovodily soudy obou stupňů, avšak další okolnosti provázející spáchání skutku dle krajského soudu snižovaly intenzitu společenské nebezpečnosti natolik, že dosahovala nanejvýš nepatrného stupně, což však k trestnosti činu nedostačuje (srovnej § 3 odst. 2 tr. zák.).

Argumenty, o něž krajský soud opřel svůj závěr o nedostatku materiální stránky, jsou velmi stručně vyjmenovány na str. 8 až 9 rozsudku tohoto soudu. Ve prospěch obviněného byla hodnocena okolnost, že v prvních měsících poskytování dispečerských služeb byly mzdové náklady na tehdy jedinou pracovníci dispečinku téměř pokryty z plateb poskytovaných společností C. S., s. r. o. Dále podle odvolacího soudu v inkriminované době existoval „legislativní zmatek“ a obviněný se zasloužil o úspory v hospodaření organizace v souvislosti s rušením okresních dispečinků. Konečně pak měl být stupeň nebezpečnosti činu snižován osobou pachatele a formou zavinění, kdy jednal v úmyslu nepřímém.

Nejvyšší státní zástupkyně ve svém dovolání vytkla krajskému soudu právě shora popsané hodnocení materiální stránky a naopak přisvědčila závěrům okresního soudu, jenž se okolnostmi uvedenými v předchozím odstavci v odůvodnění svého rozhodnutí také zabýval. Naprosto logickým způsobem vysvětlil důvody, proč „období hektických právních změn“ provázejících přechod zdravotnických zařízení ze státu na kraje nemohlo mít vliv na uzavření jak dohody se společností C. S., s. r. o., tak jejího dodatku za situace, kdy „hektické období“ je spojováno s rokem 2003, zatímco dohoda byla sjednána dne 9. 7. 2001 a dodatek k ní dne 1. 9. 2001 (blíže k tomu str. 29 rozsudku soudu prvního stupně). Obecný a kusý odkaz krajského soudu na „legislativní zmatek“, jenž se časově neprolínal s uzavřením předmětných dokumentů, tak považuje Nejvyšší soud za nepodložené a nedůvodné tvrzení, které nemá opodstatnění.

Taktéž případné úspory ve financování zdravotní záchranné služby zohlednil již okresní soud. Výslovně sice neoznačil údajné globální úspory za okolnost snižující stupeň společenské nebezpečnosti činu (ovšem ani ne za okolnost obviněnému přitěžující), připustil však, že by, byť úspory neměly vliv na podstatu věci, tato skutečnost mohla ovlivnit stupeň nebezpečnosti činu pro společnost. Zasluky obviněného vedly (kromě jiného) soud druhého stupně k snížení stupně společenské nebezpečnosti skutku (viz str. 8 napadeného rozsudku). O jaké konkrétní zásluky se mělo jednat a jak souvisely s jednáním obviněného již soud druhého stupně blíže nevysvětlil.

Co se týče hrazení částek téměř pokrývajících mzdové náklady původně jediné dispečerky, J. M., tento méně škodlivý stav trval pouze zpočátku a ztratil na významu zařazováním dalších zaměstnanců na vyčleněné pracoviště dispečinku, aniž by současně došlo ke změně ve výši úhrad za služby poskytované společností C. S., s. r. o. V důsledku takového nevhodného zacházení s prostředky Územního střediska záchranné služby v Plzni, resp. Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje, byla způsobena škoda představující více jak dvojnásobek spodní hranice škody značné (k tomu viz § 89 odst. 11 tr. zák.), která je zákonným znakem dokonce kvalifikované skutkové podstaty podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. K tomu Nejvyšší soud pouze poznamenává, že výše škody byla v dané věci posuzována co do rozsahu zahrnutých položek, z nichž byla vyčíslena škoda, pro obviněného co nejpříznivěji, jelikož nezahrnovala i další možné náklady, které s provozem a zřízením dispečerského stanoviště souvisí (např. náklady na výstavbu, nájemné apod.).

Ke všem shora uvedeným okolnostem, jež všechny ve svém souhrnu podle krajského soudu vedly k nenaplnění materiální stránky trestného činu, se odvolací soud vyslovil natolik stroze a obecně, že lze jeho argumentaci považovat za nepřesvědčivou a neschopnou zvrátit trestnost skutku. I kdyby odvolací soud akceptoval jeho odůvodnění absence materiální stránky u kvalifikované skutkové podstaty podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., evidentně se soud druhé instance opominul vyjádřit k výši stupně společenské nebezpečnosti u základní skutkové podstaty trestného činu podle § 255 odst. 1 tr. zák. Krajský soud nejen, že zcela vynechal uvedenou základní skutkovou podstatu, nevážil také možnost nedbalostního trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255a tr. zák.

Nejvyšší soud tedy souhlasil s dovolatelkou v převážné části jí vznesených námitek podřazených pod dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., jež vznesla proti právnímu názoru Krajského

soudu v Plzni, podle něhož jednání obviněného MUDr. Z. K. postrádalo materiální stránku a nejednalo se proto o trestný čin. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší soud shledal ve smyslu § 265k odst. 1 tr. ř. dovolání podané nejvyšší státní zástupkyní v neprospěch obviněného MUDr. Z. K. důvodným, z podnětu tohoto dovolání podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 6. 2007, sp. zn. 6 To 620/2006, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu (§ 265k odst. 2 tr. ř.). Podle § 265l odst. 1 tr. ř. pak Nejvyšší soud přikázal Krajskému soudu v Plzni, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Toto rozhodnutí učinil v souladu s ustanovením § 265r odst. 1 písm. b) tr. ř. v neveřejném zasedání.

V novém řízení bude Krajský soud v Plzni postupovat v souladu se shora vysloveným právním názorem Nejvyššího soudu (srov. § 265s odst. 1 tr. ř.) a na základě přezkoumání napadeného rozsudku a řízení mu předcházejícího ve smyslu § 254 tr. ř. věcně projedná odvolání obviněného.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Domácí násilí \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Křivé obvinění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Nahlížení do spisu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odškodnění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Hodnocení důkazů](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výkon trestu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost](#)